

عنصر نامطلوب

رژیس دبره

ترجمه

نادر هدی

فرهنگ نشر نو
با همکاری نشر آسیم
تهران-۱۳۹۸

جنبش زیرزمینی اشرافیت خودش را دارد - اشرافیت غایب. برجسته‌ترین مقام در این اشرافیت هم با کشته شدن و اعدام به دست می‌آید. اسم و وجنات این اشراف زیرزمینی بعد از مرگشان آشکار می‌شود و برخلاف طبقه مبتدل وزراء و سران دولت، برجستگان این ارتش مخفی، پس از کشته شدن پا به عرصه وجود می‌گذارند. سیاست‌بازان با حضور در صحنه می‌درخشند و با ترک آن فراموش می‌شوند ولی اشراف زیرزمینی یگراست از گمنامی به جاودانگی می‌رسند. از هنرمندان که بگذریم، انقلابیون حرفه‌ای تنها گروه از افراد حرفه‌ای‌اند که پس از یک عمر تلاش، شخصیت واقعی‌شان هم‌زمان با تشییع جنازه‌شان متجلی می‌گردد.

هرچند که ذکر این مطلب تقریباً توضیح واضح است، ولی باید گفت که این قانون کلی، به این نحو، به همه نقاط دنیا قابل تعمیم نیست. این قانون از یک نیمکره به نیمکره دیگر فرق می‌کند و به وضع آب‌وهوا و تغییرات ساعات روز بستگی دارد. فرانک (Frank) که از کشور سردسیری آمده بود، همیشه رهبری یک حزب یا ارتش انقلابی را جمع فشرده‌ای از رفقا تصور می‌کرد که پس از دریافت گزارش از اطراف و اکناف و مطالعه دقیق آن‌ها، دستورالعمل‌هایی به همه افراد تشکیلات، از صدر تا ذیل، صادر می‌کنند. فرانک از لنین آموخته بود که توطئه را فعالیتی زمستانی و در درون کارخانه‌هایی واقع بین فنلاند و سبیری یا زوریخ و پترزبورگ مشاهده کند. او سران بلشویک را در